Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 78.940 van 24 februari 1999

A. 66.525/VI-12.871
A. 67.920/VI-13.060

In zake : **DINRATHS-KERSTENNE** Colette,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean-Luc BRANDENBERG,
advocaat,
rue Charles Morren 2
4000 Luik,

tegen :

de stad Luik,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Vincent NEUPREZ en
Mr. Dominique WAGNER, advocaten,
Quai de Rome 2
4000 Luik.

Tussenkomende partij :

LANGER José,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean-Pierre MOENS, advocaat,
rue de Pitteurs 41
4020 Luik.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 23 november 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Colette DINRATHS-KERSTENNE de nietigverklaring vordert van :

1° de beslissing van het plaatselijk paritair comité waarbij de rangschikking van de tijdelijke

prioritaire personeelsleden voor het ambt 1226 van leraar beeldende kunsten in het hoger onderwijs wordt vastgesteld en waarbij de eerste plaats wordt toegekend aan José LANGER;

2° de aanstelling van José LANGER als leraar beeldende kunsten aan het 'Institut d'enseignement supérieur pédagogique et paramédical" van de stad Luik naar rata van 19 uur per week;

3° de impliciete weigering om haar in dat ambt aan te stellen;(A. 66.525/VI-12.871);

Bij een ter post aangetekend verzoekschrift van 4 maart 1996, vraat dezelfde verzoekster de nietigverklaring van de beslissing van de gemeenteraad van Luik van 15 januari 1996 tot goedkeuring van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 11 januari 1996 houdende aanstelling van José LANGER als leraar plastische opvoeding naar rata van 19 uur per week (A. 67.920/VI-13.060);

Gelet op arrest nr. 58.040 van 7 februari 1996 waarbij de debatten worden heropend;

Gelet op arrest nr. 59.287 van 26 april 1996 waarbij de zaken worden samengevoegd en de vordering tot schorsing wordt afgewezen;

Gezien het verslag van de heer BOUVIER, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 16 juli 1998 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 25 januari 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 10 februari 1996;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. WESTHOF, loco Mr. BRANDENBERG, advocaat, die voor verzoekster verschijnt en van Mr. RASE, loco Mr. NEUPREZ en Mr. WAGNER, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het advies van de heer BOUVIER, eerste auditeur-afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de feiten die dienstig zijn voor het onderzoek van het onderhavige beroep uiteengezet zijn in arrest nr. 59.287;

Overwegende, wat het eerste beroep (A. 66.525/VI-12.871) betreft, dat verzoekster in haar memorie van wederantwoord verklaart dat dit beroep, ingesteld in november 1995, niet meer actueel is "aangezien het college van burgemeester en schepenen, de bevoegde overheid, eindelijk een officiële beslissing heeft genomen"; dat deze verklaring moet worden geïnterpreteerd als een afstand; dat niets de toewijzing van de afstand in de weg staat; dat, gelet op de

toedracht van de zaak, de kosten ten laste van verzoekster dienen te worden gebracht;

Overwegende, wat het tweede beroep (A. 67.920/VI-13.060-.), betreft, dat de verwerende partij de niet-ontvankelijkheid ervan opwerpt doordat verzoekster er geen belang bij heeft, aangezien noch verzoekster, noch de tussenkomende partij in het bezit waren van de vereiste bekwaamheidsbewijzen, zodat niemand zich kon beroepen op een recht van voorrang, hetgeen totale beoordelingsvrijheid liet inzake de te maken keuze; dat ze besluit dat ze bijgevolg, bij gelijkwaardig diploma, met recht de gegadigde heeft kunnen kiezen die de hoogste dienstanciënniteit had in het door haar georganiseerde onderwijs;

Overwegende dat verzoekster in haar wederantwoord stelt dat de verwerende partij er sedert het begin van de procedure die geleid heeft tot de bestreden aanstelling vanuit is gegaan dat de gegadigden deel uitmaakten van de groep tijdelijke prioritaire personeelsleden, met toepassing van artikel 24, § 1, van het decreet van 6 juni 1994 tot vaststelling van de rechtspositie van de gesubsidieerde personeelsleden van het officieel gesubsidieerd onderwijs, zodat zij, zoals ze in haar memorie van antwoord doet, zonder meteen ook toe te geven dat ze een vergissing heeft begaan, niet kan beweren dat ze de gegadigden diende te behandelen als niet-prioritaire tijdelijke personeelsleden met toepassing van artikel 24, § 3, tweede lid, van hetzelfde decreet;

Overwegende dat de tussenkomende partij van haar kant verklaart dat zij, net zoals verzoekster, houder is van een aggregatie voor het secundair onderwijs in beeldende kunsten en tot op de dag van de omstreden aanstelling een anciënniteit had verkregen van

7.127 dagen in het door de stad Luik georganiseerde onderwijs, terwijl verzoekster in totaal slechts 5.837 dagen had; dat zij betoogt dat de bestreden handeling haar rechtsgrond ontleent aan de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs, inzonderheid aan artikel 10, § 1, ervan, dat als studiebewijs een niet nader bepaald diploma van licentiaat van het universitair onderwijs voorschrijft; dat zij besluit dat de verwerende partij, voor het stellen van de bestreden handeling, over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid beschikte en ze, door als criterium voor het maken van een keuze de anciënniteit in het ambt te hanteren, geen klaarblijkelijke beoordelingsfout heeft begaan;

Overwegende dat artikel 24, § 1, van het voormelde decreet van 6 juni 1994, zoals het gold op het tijdstip waarop de bestreden handeling is gesteld, als volgt luidde : "Voor elke aanstelling als tijdelijk personeelslid in een ambt waarvoor hij het in artikel 2 bepaalde bekwaamheidsbewijs bezit, is elk personeelslid prioritair in een inrichtende macht en komt het voor in een rangschikking binnen deze inrichtende macht als het 360 dagen werkelijk bewezen diensten in een ambt van de betrokken categorie als hoofdambt bij deze inrichtende macht kon doen gelden; deze diensten moeten gespreid zijn over minstens twee schooljaren en tijdens de laatste vijf schooljaren verstrekt zijn."; dat aangezien het een aanstelling betreft in een ambt van het hoger onderwijs, de bekwaamheidsbewijzen vastgesteld worden ter uitvoering van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs en daarvoor diploma's, getuigschriften, brevetten, attesten, jaren nuttige ervaring of professionele, wetenschappelijke of artistieke bekendheid in aanmerking kunnen komen;
dat krachtens artikel 4, 2°, tweede lid, van hetzelfde decreet, gewijzigd bij het decreet van 10 april 1995,

wat het hoger onderwijs van het korte type betreft en zolang met toepassing van de wet van 7 juli 1970 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs de vereiste bekwaamheidsbewijzen niet specifiek worden omschreven, de houder van een van de bekwaamheidsbewijzen vereist bij die wet, geacht wordt het vereiste bekwaamheidsbewijs te bezitten voor het specifieke onderricht dat hij gedurende ten minste 240 dagen heeft gegeven, verdeeld over ten minste twee schooljaren;
dat artikel 10, § 1 tot 5, van de wet van 7 juli 1970 de bekwaamheidsbewijzen vaststelt;
dat § 6 van hetzelfde artikel de regering de bevoegdheid toewijst om de specificiteit van bepaalde bekwaamheids-bewijzen te preciseren;
dat artikel 17, § 4, van dezelfde wet, bij wijze van overgangsmaatregel, bepaalt dat in afwachting van de maatregelen ter uitvoering van artikel 10, in beginsel moet worden voldaan aan de vereisten terzake gesteld bij het koninklijk besluit van 2 april 1969 betreffende de vereiste bekwaamheidsbewijzen;
dat artikel 10.5 van het koninklijk besluit van 22 april 1969 bepaalt dat in het niet-universitair hoger onderwijs van de eerste en tweede graad, de leraar bijzondere vakken (specialiteit tekenen en plastische opvoeding), het diploma van geaggregeerde voor het hoger secundair onderwijs moet bezitten, aangevuld met het diploma van bekwaamheid tot het geven van onderwijs in tekenen aan de lagere normaalscholen of aan de middelbare normaalscholen, uitgereikt overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 28 april 1939, aangevuld met twee jaar nuttige ervaring;

Overwegende dat gebleken is dat noch verzoekster, noch de tussenkomende partij zich kunnen beroepen op een van de bekwaamheidsbewijzen vereist bij artikel 10, § 1 tot 5, van de voormelde wet van 7 juli

1970; dat ze als houder van een aggregatie voor het lager secundair onderwijs in beeldende kunsten geen van beiden voldoen aan de voorwaarden gesteld in het koninklijk besluit van 22 april 1969; dat ze zich niet kunnen beroepen op het vermoeden van het bezit van het vereiste bekwaamheidsbewijs voor de onderwezen specialiteit ten gunste van degenen die deze specialiteit effectief hebben onderwezen gedurende de periode die in het besluit wordt bepaald, daar dit voordeel uitsluitend bestemd is voor degenen die een bekwaamheidsbewijs bezitten om te onderwijzen in het hoger onderwijs;

Overwegende dat wanneer de overheid voor het uitoefenen van een ambt een persoon aanwijst die niet voldoet aan de vereisten, ze ten opzichte van een verzoeker die de wettelijkheid van die aanstelling betwist, niet kan opwerpen dat hij zelf niet aan die vereisten voldoet; dat verzoekster bijgevolg belang heeft bij het vorderen van de nietigverklaring van de bestreden handeling met haar tweede verzoekschrift; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat het onderzoek van de zaak dient te worden voortgezet,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De afstand wordt toegewezen in de zaak A. 66.525/VI-12.871.

Artikel 2.

De debatten worden heropend in de zaak A. 677.920/VI-13.060.

Artikel 3.

Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt ermee belast een aanvullend verslag op te maken.

Artikel 4.

De kosten in de zaak A. 66.525/VI-12.871, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van verzoekster.

De beslissing over de kosten in de zaak A. 67.920/VI-13.060 wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op vierentwintig februari 1900 negenennegentig door :

de HH.	CLOSSET,	kamervoorzitter,
	LEWALLE,	staatsraad,
mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
de Hr.	HARMEL,	griffier.

De Griffier, **De Voorzitter,**

P. HARMEL. **Ch.-L. CLOSSET.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**